

Wed handlingz-skr
ifwarens i den
högl. kongl.
håf-rätt her Iohan
Forssteens, ...

*1 Ic 1696 Forssteen, Johan
och Tigerstedt, Christina*

National Library
of Sweden

Du sömmelöse Sol / säm mäd din klara Lychta /
 Från östre wärdens del plå til dån wästre flychta /
 Träd fram opå din bahn / för oss på denne dag ;
 Din fackel lyse nu mäd en fördublad fågna /
 Och ingen sorg dagg må från din Himmel rägnå /
 På detta Brudehus och dätta sälla Lag :
 Du har ju åfwen måst af Elstog Phoebe brinna /
 Och af Cupidos macht dig låta öfwerwinna /
 Som of sielf hafwer lårdt din wisdoms witra tålk ;
 Hur du med engslan måst din Daphne efterjaga /
 Där om wij finne mänd een myckit Lustig saga /
 Ty undrar man ey på / att nedre wärdens fålk
 Af samme undermacht så hårdt betagne blifwa /
 När Amor åfwen dån uthi sin tienst kan drifwa /
 Som härsta öfwer alt / och är af Guda - ått /
 Dåt har man öfwerhog förspott i alla tider /
 Hur Venus mäd sin Son sig kärlekz frantzar wrider /
 Der med hon binda wil två Hiertan uthi ett.
 Slit ser Jag åfwen hånt mäd dässe kärlekz trälar /
 Som tråda nu i hop / ty deras sälla siålar /
 Förbindes mäd et band / som aldrig löses opp /
 Och aldrig slitas kan / så länge lifwet warar /
 Så länge ödet dån för Dödligheten sparar /
 Så blij de nu en Siål / et Hierta och en Kropp
 Hwad större fågnad dån emellan lærer wara /
 Kan min Thalia ey mäd råtta ord förklara /
 Doch kan Jag gissa på / och lær wål träffa rått /
 At deras kärlichheet lær stundlin sig föröka /
 Så de ey ha behof nån annan fågnad söka /
 När de af egen lust alldeles blifwa mått.
 Förnögde Siålar två / I tråden nu tillsamman /
 Och öken Eder Lust mäd oförliflig Gamman /
 Wij någon bleker sorg Ert nöije swårta må /
 Ja Himlen som Er wil så kärligt sammanknyta /
 Han låte Eder roo ey nånsin sig förbyta /
 Tils Eder ålders höst har giort Er aldels grå.

S. L.

Den Ellskog sköta will / han måste här betäncka/
 Den kärlekz Reglan och en Hedning welat skänka;
 Att man en alt för brätt / i kärleek sig begifwer;
 Men wandrar sachtelig / och icke med nån isfwer.
 Det Liuswa Ehta - Stånd / som det af GUD är sichtigat;
 Och til all Wänlighet och kärleek of förplichtat;
 Så är thet fast af Nöd / at Man sig i det gifwer /
 Der man och ornat / som är fåfångt / effterrisfwer:
 Ja / detta är det Stånd / som wijda ofwer wäger /
 All annan timlig Lust / ty den en Måka äger /
 Som honom dagelig / kan roa och förlusta /
 Haar ingen Orsaak / at af sorg och ångslan pusta.
 Det fordrar och af of / at Wij det en förachta /
 Som största Parten gör wij måste och of wachta /
 Att wij emoot all Lag / de grymma diuur äy fölia /
 För hwilka Himmelen haar welat ded fördöllia /
 Och sielswa skaparen / all kärleekz springe källa /
 För den en nånsin kan / nån last ell lyte gälla /
 Som guttit kärleek in / uthi wår blod och ådrar /
 En reen och Helig Lust / der til uthaf of fodrar.
 Slijkt / I Herz Brudgum fölgt / ty wil iag Ehr och lofwa /
 Och Ehr min Syster Brud / ty å I och begåfwa /
 Med en fast täcker Wän / dhen ingen Ehr förtager /
 Med den i lefwa kan i kärleek alla dagar.
 Iag sluter dershör nu med denna hiertans önskan /
 Att I föruthan sorg må alltid ha Ehr grönskan /
 Tills I af lefwand mått / och uthaf ålder matte /
 Blijn i en glådi stoor / bland helgon al försatte.

PETTER TIGERSTEDT.

Veri Amoris non est finis

Fast alt skull ånde taa / fast alt skull ndergåå /
 Den rene Kärlek dock skall aldrig ånde fåå /
 Ty den som uhrsprung sit af ewigheeten haar /
 Blijr oföranderlig och Grönskas alle daar;
 Den är een segersteen som med ett ewigt band /
 Til kärleek knyter alt hwad under Månens rand /
 Kan finnas / alt hwad Lijf och ande hafwer fått
 Haar utaf kärleek reen sin rijke dehl och mått /
 En sådan allmen macht har och Ehr hiertan tåndt /
 Til omse kärlekz lust / så I för ded I tient
 Fru Venus troligt haan / hwar anan åga få /
 Och att af twenne nu ett hierta blifwa må /
 Ehr kärlighet den må och daglig wåra til /
 Så länge himlen Ehr at lefwa unna wil /
 Ehyt nöije utan Sorg Ehr lust föruthan harm /
 Hwar morgon öka måå Ehr kärlek blifwa warm!
 Och sist sen Atropos Ehr lijfz tråå spunnit ut /
 Och Edra dagar sent har fådt ett åndtligt slut /
 Så må Ehr timlig lust / förbytas i en frögd /
 Som aldrig ånde taar i Ewigheetens högd /

JOHAN. TIGERSTEDT.

Sist ey min Pieris af Castals dyra källa
Haar supit wijsbet in/ fast ey min flychtand hann
Har Dichtekonsten lärdt/ och intet skrifwa kann
Det som skull i wår tijd hoos lärda dron gälla;
Dock kan iag ingalund min skyldigheet förglömma
I dag då iag får see min Syster wara Brud
Må iag ey brista uth nu til ett glädjeliud?
Ty ingen må i dag om sorg och ångsan drömma
Hwad kärleek innebår/ kan iag ey rätt utnemma/
Doch weet iag at den gör af tvåanne hiertan ett/
Som af Her Brudam och min Syster äfwen skett/
Til den som meer haar lärdt/ måst iag det andra lemna.
Men önskar til ett slut/ att eder kärleekz lefnad/
Så länge Soolen wil of dagen lysa opp/
Och Wånen gör of natt uti sin Circels lopp/
Må aldrig ända taa/ men haa sin fulla trefnad!

ISAAC ZVERSTEDT.